

ՄՇԱԿ

Տարեկան գինը 10 ռուբլի, կես տարեկանը 6 ռուբլի:
Առանձին համարները 7 կոպեկով:

Թիֆլիսում դրվում են միմյանից խմբագրատան մէջ:

Մեր հասցեն. Тифлисъ. Редація «Мшакъ».
կամ Tiflis. Rédaction «Mschak».

Խմբագրությունը բաց է առաւօտեան 10—2 ժամ
(Բացի կիրակի և տոն օրերէն):

Յայտարարութիւն ընդունվում է ամէն լեզուով:

Յայտարարութիւնները համար վճարում են
խաւաքանչիւր բառին 2 կոպեկ:

ՆԵՐԿԱՅ 1889 ԹԻԻՆ

ՄՇԱԿ

ԳՐԱԿԱՆԱԿԱՆ ԵՒ ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ ԼՐԱԳԻՐ

Հրատարակվում է Թիֆլիսում, նոյն դիրքով և նոյն պրոգրամայով Մենք ստանում ենք սեփական ՀԵՌԱԳՐԱԿԱՆ:
(ՄՇԱԿԻ) տարեկան գինը 10 ռուբլի է, կես ամսականը 6 ռուբլի:
Գրվել (ՄՇԱԿԻ) կարելի է ԽՐԱԿԱՆԱԿԱՆ (Բարձրագույն և Բարձրագույն փողոցների անկյունում Թամարայի տանը):
Կայսրութեան ուրիշ քաղաքներից (ՄՇԱԿԻ) գրվելու համար պէտք է դիմել հետևեալ հասցեով. ТИФЛИСЪ, Редація газеты «МШАКЪ», իսկ արտասահմանից. Tiflis, Rédaction du journal arménien «MSCHAK».

ԲՈՎԱՆՈՒԹԻՒՆ

ՆԵՐԿԱՅ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ. Բարեգործական ընկերության Հոշու ճիւղը. Նամակ երեւանից. Նամակ խմբագրին. Ներքին լուրեր. — ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ. Արտաքին լուրեր. — ՀԵՌԱԳՐԱԿԱՆ. — ԲՈՐՈՍԱ. — ՅԱՅՏԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐ. — ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ. Քննադատական.

ՆԵՐԿԱՅ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ԲԱՐԵԳՈՐԾԱԿԱՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ ԶՈՒՇՈՒ ԶԻՒՂ

Այս օրերս Հայոց Բարեգործական ընկերության Հոշու տեղական վարչութիւնը տպագրել է 1888 թւի իր գործունէութեան հաշիւը Այդ հաշիւը երևում է, որ ընկերութիւնը 1888 թւի ընթացքում ունեցել է 48 գործադիր անդամ: Բաղմահայ Հոշին տալիս է ընդամենը 48 անդամներ... 1888 թւի մայիսի 22-ին կայացած ընդհանուր ժողովը հերթով հետագած անդամների տեղ ընտրել է վարչութեան 3 անդամ և փոխանդամ վարչութիւնը բաղկացած էր 5 անդամներից և 3 փոխանդամներից:

Վարչութիւնը կամենալով Հոշու հասարակութեան իր գոյութիւնը աւելի յայտնի կացուցանել, որոնց բանալ Հոշում մի դպրոց, որովհետև ամենից օգտակար կարող է լինել, նայած հանգամանքներին, արհեստագիտական դպրոցը, ուստի որոշվեցաւ բանալ օրորողաց արհեստագիտական

կան դպրոց: Այդ դպրոցի համար հարկաւոր էր 1,600 ռուբլի: Որովհետև ընկերութիւնը լիովին այդ գումարը չուներ, այդ պատճառով նա դիմեց Թիֆլիսի խորհրդին՝ 300 ռ. նպաստ խնդրելով: Բայց խորհուրդը մերժեց տալ այդ նպաստը, պատճառ բերելով, թէ բաղմահայ Հոշին կարող է ինքը պահել մի դպրոց: Ինչպէս երևում է, կենտրոնական խորհուրդը չը գիտէ, թէ որքան անտարբեր են չուչեցիները դէպի հասարակական գործերը... Դպրոցը այդ պատճառով չը բացվեց:

Երբ դպրոց բանալը չաղջկեց, ընկերութիւնը վճռեց բանալ Հոշում գրադարան-ընթերցարան, որի նպատակը լինի նպաստել ընթերցանութեան տարածման հասարակութեան բոլոր դասակարգերի մէջ: Այդ ընթերցարանը, ինչպէս յայտնի է, արդէն բացված է, բայց, ցաւելով պիտի ասենք, ինչպէս երևում է, չուչեցիները դարձեալ կատարեալ անտարբերութեամբ են վերաբերվում դէպի այդ հիմնարկութիւնը, թէև դա իրանց, ի հարկէ, անազն օգուտ պիտի տայ, եթէ հետաքրքրութեան նշաններ ցոյց տան...

Դրանք հաշին: Ընկերութիւնը ունեցել է մուտք 1,342 ռ. 87 կոպեկ, որի մեծ մասը կադմուս են նուէրները և թատրոնական ներկայացուցիչներից գոյացած արդիւնքը, այն է՝ 788 ռ. 81 կոպեկ: Ծախս եղել է 1,338 ռ. 28 կոպեկ, որի մեծ մասը, 871 ռուբլի 25 կոպեկ, ծախսվել է բացված գրադարան-ընթերցարանի համար, ուրմն ընկերութեան գլխաւոր գործունէութիւնը կազմում է ընթերցարանի բանալը:

ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ

ՔՆՇԻՇ—ԲԱՐԱ

(Մի ԳԻՏ ՊԱՐԱԿԱՆԱՅԵՐԻ ԿԵԱՆՔԻՑ)

Քննադատական դժուարութեամբ ոտքի կանգնեց, և իր չորացած երկու ձեռքով ամեն մէկին ձեռքը բռնեց, ասելով.

— Համեցէ՛ք, համեցէ՛ք, աղաներս, բարով, հազար բարով, համեցէ՛ք հանգստացէ՛ք:

— Աղաներս, բարի էք չնորհ բերել, կրկին մեզ դարձաւ, երբ նրա առաջարկութիւնը ընդունելով, նստած էինք ներքնակի վրա:

* Վերջին խօսքերը ասելիս՝ նա ըստ տեղական սովորութեան նստած տեղից քիչ ծնկների վրա բարձրացաւ և յետոյ շուռ գալով կրկին վերցրեց լոշի կտորը:

Նրա վրա գրուածքին մի անգամ էլ ուշադրութեամբ նայելուց յետ, դարձաւ դէպի դրան մօտ չադրակի մէջ կողոված պարսկահին:

— Տնոր, ասաց նրան պարսկերէն, այնպէս արա, ինչպէս ասացին Պարսկահին խոնարհութեամբ ստացաւ և ապա 3 շահին (5 կոպեկ) դնելով

կտցաւոր հին չլամի: Կողքին՝ ուղեց հեռանալ, սակայն դրան փառադայի մօտ:

— Բաղդալա, (ներքին) ասաց, օղի քի բէհանա զըղի յիմարի՝ նէջա գիրարակ... (կարելի է ասանաթ աղջիկը չուզեց ուտել, ինչպէս պէտք է...)

— Մենք էօղիս չարսիս, ամալի դա վնր, բաշի (զրա ուրիշ ձարը և հնարն էլ կայ, բայր) պատահանեց Քննադատական:

— Ալա՛ն էօմիւր վէրսըն (Աստուած կեանք տայ) ասաց պարսկահին և հեռացաւ: Քննադատական, բարձրացնելով տակի կապոյտ ներքնակը, երեք շահին միւս շահիների կոյտի վրա աւելացրեց:

— Ների հիւանդի համար էր, ասեցի, դառնալով դէպի Քննադատական:

— Ո՛չ, աղաս, կորուստի համար էր. դրացու աղջիկը վերցրել է դրա մատանին:

— Ինքը տեսել է:

— Ո՛չ, աղաս, բըզամը՝ թիւն է յայտնուում:

— Ի՞նչպէս, հարցրի:

— Ա՛յ, ասպէս, ասեց Մերգա-Պետրոսը, ջամը դնելով իսկոյն իմ առջև և դառնալով դէպի Քննադատական:

— Քննադատական, աւելացրեց նա ծիծաղելով, ինչ տանք, որ այս մի բանը մեզ սովորեցնէր:

— Աղա, բըզամի շնորհը անըմբռնելի ա, բայց խօսքերը կարող եմ, որ ասեմ:

Վերջացնելով մեր խօսքը, մենք աւելորդ չենք համարում մի փոքր համեմատութիւն անել ընկերության 1887 թւի գործունէութիւնը 1888 թւի գործունէութեան հետ. ընկերութիւնը 1887 թւի ընթացքում մուտք ունեցել է 805 ռ. 47 կոպեկ և ծախս՝ 512 ռ. 78 կոպեկ, իսկ 1888 թւի ընթացքում՝ մուտք ունեցել է 1,342 ռ. 87 կոպեկ և ծախս 1338 ռ. 28 կոպեկ, այսինքն համարեալ թէ 1888 թւին երկու անգամ աւելի մուտք և ծախս է ունեցել, քան 1887 թւին: Արանից պարզ երևում է, որ վարչութիւնը 1888 թւին բաւականին եռանդով է զործել, և նա յոյս ունի, որ վաղ թէ ուշ պիտի օրորողաց արհեստագիտական դպրոց բանալ: Դեռ չունի ինչ կասկած, որ եթէ Հոշու հասարակութիւնը մի փոքր հետաքրքրութեամբ վերաբերվի դէպի ընկերութիւնը, այն ժամանակ նա աւելի կառավարողի: Այլ ընկնող անտարբերութիւնը պատուի չէ բերում Վարաբաղի մեծ կենտրոնին՝ Հոշուն...

ՆԱՄԱԿ ԵՐԵՎԱՆԻՑ

Մայիսի 17-ին

Ամսին 14-ին կայացաւ ս. Գայիանեան օրորողական դպրոցի օգտին կազմած վիճակախաղը: Վիճակախաղի միջոցով հաջողութեամբ աշակերտահիների մի տարվա ընթացքում պատրաստած ձեռագործներն էին: Ընդամենը 2,400 տոմսակ կար 25 կոպեկ արժողութեան, որոնցից մօտ 550-ը տանող համար: Երկու տարի սրանից առաջ սովորաբար դպրոցի վարժուհիները կամ աւելի առաջ հոգաբարձուներն ու հոգաբարձուհիները խաղաղէ խաղաղէ մասն էին դալի իրենք ժողովելու յօդուտ դպրոցի և այդ ընծայաբերած իրերը վիճակ էին ձգվում: Ինչ խօսք որ այդ միջոցը շատ անախորժութիւնների պատճառ էր լինում: Վերջին երկու տարին, ձեռագործութեան ուսուցչուհու շնորհով, ուսման տարվա ընթացքում աշակերտահիններն այնքան իրենք և ձեռագործներ են հասցնում, որ բոլորովին բաւականացնում է վիճակախաղին: Մայիսի 14-ին ժողովված էր շատ մեծ բաղմութիւն. ստուար մասը տիկիներն և օրորողներն էին: Այստեղ էր և թեմիս փոխանորդ սրբազանը, որը իր կարճ առնականութեամբ բացեց հանդէսը, հրաւիրելով յարգոյ հասարակութեանը սիրով և ուրախութեամբ մասնակցել վիճակահանութեանը և տարած իրերի վրա նայել իրեն իրանց օրգիները աշխատանքի վրա, որով իրն առաւել

մեծ գին և արժէք կը ստանայ: Միովեց վիճակահանութիւնը: Ոչ մի տոմսակ չը մնաց: Հետեւեալ օրը ուղղակի դիմելով դպրոցի վարչութեանը հաւաստիացանք, որ ուղիղ 600 ռ. եկամուտ են ունեցել:

Այսօր մեր քաղաքը մեծ պատրաստութեամբ սպասում է ճաշից յետոյ 5—6 ժամին ընդունելու երկրիս կառավարապետ իշխան Դոնդուկով: Կօրսակովին կարգադրված է, որ բոլոր աղքատ թիւնների դպրոցների աշակերտներն ու աշակերտահինները դուրս բերվեն ճանապարհի երկու կողմի վրա շարելու: Նորից կանգնացրին նոյն տեղում նոյն յաղթական կամարը, որը մի քանի օր առաջ աւելի ունեցաւ իր տակից անցուցանելու պարսից Շահին: Վաղն իշխանը ուղևորվելու է Էջմիածին վ. կաթողիկոսին տեսնելու:

Անցեալ կիրակի օրը, թեմական դպրանոցի համար հոգաբարձուներ ընտրող պատգամաւորները, սրբազան փոխանորդի հրաւերով, ժողովված էին Գայիանեան օրորողաց դպրոցի համար ևս հոգաբարձուներ ընտրելու, թէև այդպիսի ընտրութիւն անելու լիազօրութիւն չուներին ժողովրդից. ով է հարցնողը: Ներկայ էին կիսից մինով աւելի: Ընտրվեցան հոգաբարձու պ. պ. Էմին Տէր-Գրիգորեան և ուսուցչական սեմինարիայի ստորին դասատան ուսուցիչ Գիմարի Պօպով, իսկ կանգնեցան՝ բժիշկ Լևոն Տիգրանեան և Յովսէփ Տէր-Յովսէփեան: Ընտրութիւններից յետոյ ընտրողներն իրանք էլ մնացել էին դարմացած, որ արդիւնքը մարդաճանաչութեան միանգամայն հակառակն էր եղել: Երբ չէ հայը գործելուց յետոյ մտածում է ընտրողներից մինը տեղն ու տեղը խոստովանվեց, որ ինքը գծուար թէ կարողանայ այդ ծանր պարտականութիւնը կատարել, ծանր՝ որովհետև դպրոցը անազն ծախսեր ունի, իսկ հաստատ եկամուտի և ոչ մի աղբիւր: Նոր կանոնադրութեամբ ժողովրդից միայն երկու հոգի պիտի ընտրվեն. միւս երկուսից մինը պիտի լինի եկեղեցու քահանայ, միւսը երեցի: Պօպով-Պետրոսի քահանայներից գերապատիւ փոխանորդը նշանակել է Աստուածատուր Ժեքունի քահանային և խնդհայ քրիստոնեայ Պօղոսեան երեցիփոխանին, երկուսն էլ միանգամայն դժգոհ են իրանց պարտաւորութիւնների աւելանալու համար: Եւ Պօղոս-Պետրոսի հինգ քահանայներից ուրիշ ոչ մէկին չէր կարելի ընտրել. մինը իր ընդունականութիւններով շատ հեռու է, միւսը անդամ է կոնսիստորիայի և ուժից վեր

— Քննադատական, մի այդպիսի գիտութեան միջոց դիրք կայ:

— Բնալի, աղաս, կայ, ինչպէս չէ, առանց գրքի չէ, ի հարկէ, բնալաղաս, կայ...

— Քննադատական, վարժապետը շատ հետաքրքրվում է այդպիսի բաներով, մի քանի տեսնելու համար կարելի էր ձեզ խնդրել, որ ցոյց տայիք, ասեց Մերգա-Պետրոսը:

Քննադատական, փոքր ինչ դժուարութիւն յայտնելուց յետոյ, վերապէս բանալին մօտեցրեց իր լոշին: արկղին:

Նեղ թղթերով լիքը արկղից նա հանեց մի թղաչափ երկարութեամբ, երկու մատ հաստութեամբ հին ձեռագիրը:

— Այս, աղա, դառնալով ինձ ասեց, «Հերշտակաց» անուանեալ գիրքն է, որին այլ բառով կասեն Աղա-Էֆ-Մարգա-Էֆ:

Հին գրչագիրը չունէր յիշատակարան: Մինչև կեսը մի մասնաշաղկապ թանկարների մէջ դառնալու անուններով հրեշտակներ և սատանաներ էին նկարված: Նկարները գունաւոր էին և անվարժ ձեռքի գործ: Նրանք ներկայացնում էին այն բոլոր գործողութիւնները, որոնց համար առհասարակ տղէտ ամբողջ դիմում է գրեցնեցին, մէկի հոգին առնում է հրեշտակը, միւսին բժշկում է, երրորդին անտեսանելի է անում, չորրորդին չար աշխարհ և չնիթից պահպանում, հին

դասերով ծանրաբեռնված, երրորդը անյարմար, չորրորդը, հայր Մելեանցը, որ իսպառ հրաժարվում է այդ տեսակի պաշտօններից՝ երեսնամեայ գործունեությունից յետոյ հանգստանալու սաստիկ կարիք զգալով: Կանոնադրությունները ուրիշ եկեղեցու քահանայի չէ կարելի նշանակել, թէև չը կայ էլ այնպիսի արժանաւորը:

Նոր քաղաքացիներ ընտրություն համար ծածուկ ժողովներ են լինում և զարմանալին այն է, որ այդ ժողովներում մաքուր խղճի տէր երկտասարդները իրանց թեկնածուի անունը պարզ տալիս են, նրա լաւ և վատ կողմերը անաչառ քննում, ծանր ու թեթեւ ան ու մ, իսկ զրամբ ժանգերով՝ ներկված հաստափոր և քսակաւոր վաճառականները բաւականանում են զրանց գաղտնիքները հրապարակ հանել տալով, վրաները քահանայի ծիծաղելով, մի և նոյն ժամանակ իրանց գաղտնի թակարդները լարում են, ջրերը պղտորում են, որպէս զի ընտրեն իրանց ձեռնտու մարդկանց:

Հ. Ա.

ՆԱՄԱԿ ԽՄԲԱԿՐԻՆ

Թիֆլիս, մայիսի 19-ին

«Մշակ» լրագրի № 48-ի մէջ տպած երեցփոխան պ. Յարութիւնեանցի պատասխանը ստիպում է ինձ գրելու հարկուս հետեւեալը:

Նախ ինչպէս յայտնի է բոլոր հոգեւորական դասին, եկեղեցու մղղին նախապէս՝ պատկանում է կղերական դասի իրաւասութեանը, և երկրորդ՝ եկեղեցու տնտեսական սպասարկութեան, որովհետեւ ամեն օր մղղուս հրամայողները քահանաներն են: Եւ նամակագրի առաջ բերած 1021 և 1028 յօդուածները վերաբերում են ոչ թէ մղղուս արձակման հարցին, այլ՝ ծայրագոյն հոգեւոր ատենին, արքեպիսկոպոսին և եկեղեցապահին: Երկրորդ՝ ինձանից հիմնաւոր պատճառները լսելուց յետոյ՝ մղղուս արձակման մասին համաձայնություն տուց ինձ պարտնէ Յետոյ, անցեալ ապրիլի 16-ին հրաւիրելի նրան նշանակած օրը գալ եկեղեցի, ժամկոչից մօտի հաշիւն ստանալ, և յետոյ ճանապարհ գցել, յիշեցնելով նրան, որ նա ինձ հետ միշտ համաձայն է գտնվել այս բանում: Սակայն վերջում նա հակառակեց մղղուս արձակելուն: Երկրորդ՝ Նորաշէնի դպրոցի աւագ վարժուհին երբեք իմ խօսքով չէ բերել մէկ ուրիշ կնիք: Նա իբր ուսումնարանի կառավարող, իր յօժար կամօք բերում է դպրոցի համար սպասարկող կին և պ. երեցփոխանի նախընթաց համաձայնութեամբ, բնակեցնում է եկեղեցու մ. ջրորոգ՝ հիմնաւոր պատճառները եղել են մղղուս արձակման մասին և եւ վաղուց այդ ասել եմ պ. երեցփոխանին, յայտնելով թէ նա անհնազանդ է և եկեղեցու դաւիթը անմաքուր պահող և անյարմար անձն է: Եւ հիմաբերող՝ պ. երեցփոխը թող կարդայ Գեորգ Գ. կաթողիկոսից՝ աւագ քահանաներին շնորհած իրաւունքները, որոնք տպված են 1882 թ. «Արարտ» ամսագրի մէջ և կոչվում են. Հըրանանգ վան աւագ քահանայից և պար-

տուց պաշտաման նոցա» և այն ժամանակ կը համոզվի, որ ես, ըստ զօրութեան զրա մի քանի յօդուածների, այլ և փոքր ի շատէ փորձառու լինելով, իրաւունք ունեմ «աշակեց զպրոցի հոգաբարձութեան, ի բարեկարգութիւն և ի յաւաքողութիւն նորին»: Թողնում եմ այն, որ ինձ իմ իշխանաւորից իրաւունք է տուած երբ կամենամ մտնել իմ եկեղեցու ուսումնարանը՝ յայցելութիւն:

Նորաշէնի Ա. Աստուածածին եկեղեցու աւագ քահանայ՝ տէր-Գեորգ Տէրաբեկեանց

ՆԵՐՔԻՆ ԼՈՒՐԻՆ

Երկուշաբթի առաւօտ, մայիսի 29-ին, «Մշակ» խմբագիրը ուղևորվում է Բաթումի ճանապարհով Պարթիզ, որպէս «Մշակ» լրագրի ներկայացուցիչ՝ մասնակցելու գրողներին և մամուլի միջադպրին կոնգրեսին, որին ներկայ գտնվելու համար նա, ինչպէս յայտնի է մեր ընթերցողներին, դեռ անցեալ տարի հրաւեր էր ստացել: Խմբագրի մի երկու ամսվայ բացակայութեան ընթացքում մեր լրագրի ժամանակաւոր խմբագիր հաստատված է, խմբագրութեան առաջարկութեամբ, պ. Յովհաննէս Տէր-Մարկոսեան, որը տասն տարուց աւելի է «Մշակ» մշտական աշխատակից է եղել: Պարտաւորութիւն ենք համարում յայտնել, որ խմբագրի ճանապարհորդութեանը նիւթականապէս նպաստում է Թիֆլիսի հասարակութեան այն մասը, որը յատկապէս համակրում է «Մշակ»-ին: Պարթիզ հասնելուն պէս Գրիգոր Արծուրի կը սկսի այնտեղից թղթակցել «Մշակին» թէ կոնգրեսներին և թէ համալսարանային ցուցահանդիսի մասին:

Մի քանի բուն խմբագրական և տպարանական հանգամանքների պատճառով «Մշակ» № 58 չը կարողացանք հրատարակել հինգշաբթի օր, այլ հրատարակում ենք այդ համարը այսօր, շաբաթ օր:

Խմբագրում ենք մեր բաժանորդներին ուղարկել խմբագրութեան «Մշակ» բաժանորդագրին: «Մշակ» կէս տարեկան բաժանորդագրութիւնը բացված է: Վեց ամսով «Մշակին» գրվելու համար պէտք է վճարել 6 բուրլի:

Մարդասիրական ընկերութեան յօդուածին մասին ԲԱԳՈՒՆԻՑ մեզ գրում են. «Ամսիս 21-ին այստեղ հանդիսաւոր կերպով տօնվեց Մարդասիրական ընկերութեան 25-ամեայ յօդուածը: Հանդէսը կատարվեց ուսումնարանի բացում, որը պ. պ. Բաղդասարեան և Ղուկասեանի շնորհով գեղեցիկ կերպով զարդարված էր: Զօրեկանին ներկայ էր մեծ բազմութիւն՝ թէ կանանց և թէ մարդկանց, ներկայ էր և քաղաքագլուխը: Հանդէսը բացվեց պ. նախագահի մի փոքրիկ ճառով, որին հետեց ուսուց «Вожь Паря храпи» հիմնը: Գրանից յետոյ կարդացվեցին ընկերութեան կարճ պատմութիւնը, ճառեր և զանազան տեղե-

րից ստացված բազմաթիւ հեռագրեր և ուղերձներ: Ընթերցմունքներին հետևում էր պ. կարա-Մուրզայի 150 հոգուց բաղկացած խմբի ներդաշնակ երգեցողութիւնը. խմբին մասնակցում էր և հայալեզու երաժշտական խումբը: Ուշագրութեան արժանի էր յօդուածին աւելիով պ. կարա-Մուրզայի յօդուած մարչը, որը շատ ներդաշնակ երգվեց: Հանդէսը տեղի ունեցավ ժամ Ապա հասարակութիւնը դիմեց զպրոցի դահլիճը աշակերտութիւնի ձեռագործ իրերը տեսնելու և գնելու: Այս տարվայ շքեղ ձեռագործութիւնը իր վրա առանձին ուշագրութիւն էր դարձնում և հենց այդ պատճառով էլ ժողովուրդը յափշտակված առնում էր: Վաճառումից գոյացաւ 500 ռ. Այդ օրը եկեղեցում պատարագ կար, որից յետոյ կատարվեց հանգուցեալ բարերարների համար հոգեհանգիստ, իսկ կայսր Ալեքսանդր III կենաց համար մաղթանք:

ԲԱԳՈՒՆԻՑ մեզ գրում են. «Ամսիս 21-ին Երեկոյան տեղիս քաղաքային այգում կայացաւ մի ժողովրդական զբօսանք յօդուած Մարդասիրական ընկերութեան. ներկայ էր անաղին բազմութիւն: Այդին լուսաւորված էր էլէկտրական լոյսով և ածում էին զինուորական և ասիական երաժշտական խմբերը: Զբօսանքից մուտք գոյացաւ 1500 բուրլ: Ամսիս 22-ին ցերեկ բեմում հայ սիրողները ի պատիւ Մարդասիրական ընկերութեան ներկայացրին «Հինայի նշանվելը» և «Էս էլ քի մօցելութիւն»: Խաղը ընդհանրապէս լաւ տպաւորութիւն թողեց հանդիսականների վրա. երևում էր, որ սիրողները բարեխղճութեամբ են վերաբերվել դէպի գործը: Լաւ էին իրանց դերերում տիկնիկներ Պապովեանց, Կաճկաճեան և Եւանդուլեանց, որոնց հասարակութիւնը մի քանի անգամ կանչեց բեմը: Լաւ էին նոյնպէս և պ. պ. Պօպովեանց, Թէմուրազեանց, Գիւլմսեանց և Կաճկաճեանց: Մուտքը 500 բուրլուց աւելի է:

Իշխան կառավարչապետի դէպի Երևան, Էլմի-ածին և Նախիջևան ուղևորութեան մասին Աղստաֆայից, մայիսի 17-ից մեզ գրում են. «Երէկ առաւօտեան ժամը 10-ին իշխան կառավարչապետ Դոնդուկով-Կորսակով անցաւ Աղստաֆայով: Իշխան կառավարչապետի յատուկ կարգադրութեամբ կառավարչապետի ներկայացրին նրան այն խումբը, որը կառավարեց այս քանի օրերում: Դադարի նահանգում սարսափելի աւազակութիւններ անող զաւադն երկ խմբին, նրանցից մի քանիսին էլ սպանելով: Նա իր ձեռքով այդ մարդիկներին բաժանեց արձաթեայ և ոսկէ մէղալներ. իսկ այն մարդուն, որի տանը աւազակները գտնված ժամանակ եկել իրանց էր տուել կառավարութեանը, իշխան կառավարչապետը տուեց մի մեծ ոսկեայ մէղալ: Նա շնորհակալ եղաւ նրան իր այդ վարժուհի համար և առաջարկեց, որ այսուհետեւ ամեն մի զաղախ-շամաղիների հետեւի նրա օրինակին. նա ասեց, որ ամօթ է այդ դաւառի համար, որ տարիներ ընթացում նա տեղ է տալիս, պահում և սնուցանում է այդպիսի աւազակային խմբերին, որոնց գոյութիւնը

ամբողջ շրջակայքի համար անտանելի է: Երբ դուք այսուհետեւ մի և նոյն օրինակով կօղնէք կառավարութեանը այդպիսի միասնակար անձինքներին՝ ձերական անիւտ, ասեց իշխանը—այն ժամանակ ես ձեր այդ ծառայութիւնը ի նկատի կու-նենամ և աւելով կը վարձատրեմ իշխան կառավարչապետը ձաշեց կայարանի կառավարչի տանը և երկու ժամի չափ հանգստանալուց յետոյ ճանապարհ ընկաւ դէպի Երևան և Նախիջևան:

ՎԱՂԱՐՇԱՊԱՍԻՑ մեզ գրում են. «Երէկ վաղարկապատում մի ուրախալի երեւոյթ կայ այսօր, այդ այն ժողովն էր, որ տեղի ունեցաւ ամսիս 14-ին, տեղիս օրերական դպրոցի դահլիճում: Ժողովում, որին նախագահում էր Գրիգոր քահ. Տէր-Գրիգորեան, ներկայ էր և բժ. Բաղդատ Նաւասարդեան, որ մօտ օրերումս կարճ ժամանակով եկել էր հայրենիք. նա ցանկութիւն յայտնեց և վաղարկապատում բանալ «Թիֆլիսի Բարեգործական ընկերութեան» տեղական ճիւղը: Ժողովականները ուրախութեամբ և համակրութեամբ վերաբերվելով այդ բարեկամատակ գործի սկզբնաւորութեան և ամենայն յօժարութեամբ վճարելով տարեկան անդամակցական հինգական բուրլի, 40 անձինք ստորագրեցին՝ դիմելու Թիֆլիսի ընկերութեան խորհրդին, նրա համակրութիւնը ստանալու համար: Ուրախութեամբ յայտնում եմ, որ մեր նշանաւոր գրամատուրգ պ. Գ. Սունդուկեան, որ նոյնպէս կարճ ժամանակով եկել է Էլմի-ածին, պատճառ այդ ժողովը իր ներկայութեամբ և անդամակցութեամբ Պ. Սունդուկեան բաղաւոր համարեց իրան, որ կարողացաւ ներկայ լինել այդպիսի մի բարեկամատակ գործի սկզբնաւորութեան: Ժողովականները ողջունեցին և ընդունեցին պ. Սունդուկեանին ծագահարութեամբ և կեցեցներով: Այդ ժողովին ներկայ էին և անդամակցեցին՝ սինդի պրօկուրորի պաշտօնակատար պ. Կ. Խաչատրեան, ձեռնարանի տեսուչ պ. Նահապետեան ձեռնարանի ուսուցչական խմբով, բժ. պ. Անդրէասեան և ուրիշ անձինք:

Թիֆլիսի քաղաքային դոմայի մայիսի 22-ի նիստում, ի միջի այլոց, քննվեց կովկասեան ուսումնարանական շրջանի հոգաբարձու պ. Եւանդուլեան գրութիւնը Թիֆլիսի արական պրօկուրորի նախկին գրամական նպաստ հասցնելու վերաբերմամբ: Այդ հարցի մանրամասնութիւնները յայտնի են: Գուման, ինչպէս յայտնի է, իր նախկին նիստերից մէկում որոշել էր, որ պատրաստ է գրամական օգնութիւն անելու, և թէ Թիֆլիսի կառավարչական դպրոցներում պարտաւորեցուցի աւազակների թիւում իմ դրվեն հայոց և վերաց զեղեքները: Ժողովրդական տուսարկութեան տեղեկները է ժողովրդական տուսարկութեան միջնորդին, և միջնորդը, կոմս Գլխանով, պատասխանել է, որ դոման, քննելով այդ լեզուներ իր գաստատութեան գործի հարցը Թիֆլիսի կառավարչական դպրոցներում, դուրս է եկել իր իրաւասութեան սահմաններից: Պ. միջնորդի այդ նկատողութիւնը ուսումնարանական շրջանի հո-

գեբորդին զփոխանում կամ պապանձեցնում և այլն և այլն:

Նկարների հանդէպ երկայն քառակուսիների մէջ գրված էին բացատրութիւնները:

—Այս բացատրութիւններն են, հարցրի:

—Հրամանքս, աղաւ, բայց այդ պատկերներին իսկական բանալին կորել է, արդ (յայտ) անեմ հրամանագրի, նուաւստիցս ծածուկ գողացան:

Եւ յետոյ պատմեց ինձ թէ ինչպէս մի ժամանակ Թաւրիզի աւագ քահանայ տէր-Օսէփը հիւսցած էր այդ բացատրութեամբ, եպիսկոպոսի մէջը ուղել, խնդրել էր, ինքը չէր տուել, վերջը ուրիշի միջոցով ձեռքից խլեցին, առանց էլ ասելու թէ ում վրա է կապածու *):

Այժմ առաջ կը բերեմ թէ այդ և թէ այլ խնդիրների մասին մեր ունեցած խօսակցութիւններ: Նիւթը գուցէ այնքան հետաքրքիր չէ, որքան պատմելու ինքնուրոյն ձեռք, որը բառ առ բառ կը ներկայացնեմ, քանի որ յիշատակարանին մէջ Գեղիշ-բալայի խօսքերի ուրուագիծը թարմ տըպաւորութեան տակ գրելով շղթայեցի:

—Տէր-Օսէփը ասում ւ, ջանքով էս ինչպէս բան ւ: Բանի ասեմ, էտպէս ւ կասեմ: Հալա ձեր խնդրը չի կըտրում... Պարսիկները հետ էլ շատ կը խօսեմ: Կը տեսնեմ նրանք էլ էս քանքարից

խաբարութիւն չունենալն անհրաժեշտ է մի սէյիդ, ծանօթ կրօնաւոր ւ, ինձ ասում ւ «Գիշիշ, ջա-նիմ, բու նեալան զըր քի չէլման սիլինան ջօխ դոստ դըր», լեզուն հրամանքը հասկանում էր անըր, ևսնի այսինքն թա՝ լինչ պատճառանօք սատանան ձեզ հետ շատ բարեկամ ւ: Բանի, կասեմ. «Աղա, չէլման չէլմանան կըլթաւ», կասեմ. «Ճշմարիտ ւ, աղա, սատանան սատանայից անըր վախում ւ: Գլխը ընկաւ ծիծաղեց, թա. «Մշակալան, մանչալան, Գեղիշ-բալան, սաղ զաւանան...»

Խրատուված մեր ծիծաղով և հպարտանալով՝ —Բան, աղա, ես նրանց հէրը գեղեցը (գերեզմանից) կը հանեմ...

Նրան այդ ժամանակ ծիծաղելով ծխախոտ առաջարկեցի և ապա ցոյց տալով թանաքներով գրված կոպիտ թղթի մի նեղիկ կտորը՝ հարցրի.

—Այս թւերը ինչ են նշանակում:

—Բան, բան, բոլորը ծածկեալ էւում ւ: Պէտք ւ, աղա, իմանալ, թէ Անանիա Շիրակացին ինչ կըրպի բաներ ւ գրէ: Ինչ որ զարմանալին գրում ւ, բոլորը բնական օղի ձեռքով ւ *):... աղա, սարբ արա, հրամանագրը արդ անեմ...

Ցոյց տալով թւերը

*) Այսինքն՝ ֆիզիքայի

—Աղա, դիմ, լին, յի... վեմ... էս մէկ ա... դա, խէ, նա... տուն, էս էլաւ էրկու, էտպէս յի:

—Շատ զարմանալի բաներ են, ասեցի, ծիծաղաւ զպսկով:

—Ստիք, աղաներս, մեծ մեծ բաներ ւ, թէ որ էս մանդիլով (ուղղութեամբ) գնացի... կը գնաս, կը հասնես... Ե... Ե... տէր-Օսէփը ասաւ խօսք չունիմ, իրաւունքը քոն ւ... Ե... Ե... հա, հալա մին ձեր հրամանաց սիգարը քաշեմ... բանի, աղաներս, էս էի աղաչում որ, էս բանը առանջ Պիկեպորան ունեի, յետ նորս Գաւիթ փիլիսոփան, յետ սորս Անանիա Շիրակացին... յետոյ էս աւանակները, երևում ւ որ անըր էլիցն են ծափել, ասում են թա ստիք, որպէս թէ կախարչութիւն ւ: Ստիք լսելուն պէս զրկում են թէ սրբազանը բեզ կանչում ւ: Վերկացնի գնացի, տեսնեմ ինչ խաբար ւ...

—Ո՛ր սրբազանը, հարցրեց Միքայիլ-Պետրոսը:

—Էն անցեալ թիւթաթիւնը... նուաւստըս էս բաներից տեղեկութիւն ունիւմ... վերջապէս ւա-ղա... Հրեշտակաց գրքի բանալին տեսան... շատ խնդրեցին չը տուել, որ չը տուի յետ նորս գողացան ձեռքիցս:

Յետոյ անցնեցին ուղղելով և կրկին թղթի թւերը ցոյց տալով.

—Գիմ, լին, յի... վեմ... այսինքն՝ եկամ

խաղված... էնքան որ աղաչեցի ինչ ա դուս դա-լիւ... Է... Աստուած աղաչեմ, ևսնի նորանից խնդրի... հիմի մի էւթիւն կանչ, թէ ոչ... յետ ոտը Աստուածածնեալին էւն է, այսինքն թէ էւթիւնից ծնվածը էւնա... աղա, հիմի հասկա-ցաք ըզդամի զօրութիւնը:

—Աղա գեարկեա (շատ տարօրինակ) բաներ ես հարցնում, անխա ծոհնված հոգի, այդ խրթին բաները հասկանալ կը լինի, ասեց Միքայիլ-Պետրոսը:

—Բան, բան, աղաներս, հոգիս ւ գնացել, կեանքս ւ փչացել... անխա մենք ամենքս էլ ցանկութեան որդի ենք...

Գլխը բարձր և բաղկատարած՝ —Տէր Աստուած, որ ցանկութիւն չը լինէր, մենք որտեղից կը լինէինք... Թէպէտ այսպէս էլ վարդապետութիւն անում են... որպէս թէ մեր գոյութիւնովը Աստուծոյ ինչը աւելացաւ, ինչը պակասեց... բայց էութեան խորհուրդը անընե-լի ւ:

Դառնալով ինձ՝

—Աղա, անուններդ ինձ բանչէր:

Յայտնեցի:

—Բանի աղա, ըզդամի իմաստութիւնը անըմբռնելի ւ... ամամ իմաստութեան գիտութիւնն էլ մեծ շնորք ւ... Տէր-Օսէփը մնաց բերանը բաց... ջանքով, ասում ւ, անըր էս հնց գրված

*) «Միքայիլ-Պետրոս» «Մշակ» № 42—43:

գաբարձուի կողմից հաղորդված լինելով քաղաքացիներին, առիթ տուեց դուռնաբաց անելու այդ հարցը: Ձայնաւոր իշխան Բէհթաթեան այն միտքը յայտնեց, որ քաղաքային պայտէսիայի գործառնութեան, միջնորդը չէ կարող ընել քաղաքային գործառնութեան գործողութիւնները, և առաջարկեց գանձաւորի ժողովրդական լուսաւորութեան միջնորդի դէմ կառավարել սենատին: Կարճատև վիճաբանութիւններէից յետոյ, քաղաքագլուխը քուէարկութեան դրեց երկու հարց՝ ընդունել գանձաւորի և առաջարկը և այնպէս անցնել հերթական հարցերին, թէ՛ ուղղակի անցնել հերթական հարցերին: Ձայնաւոր չի կողմնակի խօսեց յօգուտ վերջին ձևակերպութեան՝ առաջարկելով ուղղակի հերթական հարցերին անցնել: Դուռնա ձայնների առաւելութեամբ վճռեց՝ ուղղակի անցնել հերթական հարցերին:

Յօդուա Բաֆֆիի գրեթէ հրատարակութեան ստացանք պ. Միքայէլ Կամարականից 5 ռուբլի:

Մեզ հաղորդում են, որ Կովկասեան արդիւնաբերական-գիւղատնտեսական ցուցահանդիսին մասնակցող ցանկացողները թիւը բաւական մեծ է և այդ պատճառով, ինչպէս երևում է, ցուցահանդիսի կարգադրիչ մասնաժողովը ստիպւած կը լինի տեղի վերաբերութեամբ աւելի մեծ պատրաստութիւններ տեսնելու, քան թէ ենթադրուում էր:

Պարսից Շահը, որ սիրալի կերպով շատերին վարձատրում է գանազան չքանչանքներով, «Առիւծի և Արեգակի» II կարգի շքանշան է շնորհել և թիֆլիսի քաղաքագլուխ պ. Մատինովին:

Մեզ ուղարկված է զօրտուր Նիմայէրի մի փաթեթը աշխատութեան հայերէն թարգմանութիւնը, որը վերաբերում է Կլիւիլի օրվայ հանգստութեանը և նրա նշանակութեան առողջապահական տեսակետից: Գրքի հեղինակը կողմնակից է կիրակի օրը պարսպ մնալուն, իբրև մի մեծ նըպաստ առողջապահութեան, և մարդկանց ֆիզիկական և մտաւոր ոյժերի կազդուրվելուն: Գրքի հայերէն թարգմանութիւնը պատկանում է բժիշկ Մ. Ջարգարեանին: Այդ թարգմանութիւնը ըսկզբում մաս մաս տպագրված է եղել «Արարատ» ամսագրում, իսկ այժմ առանձին գրքով տըպագրվելով, վաճառվում է կենտրոնական գրաւվաճառանոցում և գինն է 30 կոպէկ:

Կիրակի օր, մայիսի 28-ին, ագնականների բանկի թատրոնում հայերէն մի ներկայացում պիտի տրվի, մասնակցութեամբ սիրողների և մշտական խաղացողների: Այդ ներկայացումը տրվում է երիտասարդ երգիչ պ. Վարդիկեանի օգտին, որ ըստով պ. Ալեքսանդր Մանթաշեանի հաշով ուղարկվելու է խաղիկ երգեցողութիւն սովորելու համար: Պ. Վարդիկեան—տես օր է, ունի թէև փոքրիկ, բայց դուրեկան ձայն: Նա մի քանի տարի է արդէն սովորում է թիֆլիսի երաժշտական դպրոցում, նրա ձայնը լսողները հաս-

տատում են, որ ուսանելով և մշակելով իր ձայնը, երիտասարդը ապագայում կարող է աջողութիւն ունենալ: Այդ պատճառով շատ ցանկալի է, որ հասարակութիւնը թատրոն գալով՝ իր կողմից նիւթականապէս օգնէր երիտասարդին, որը ճշգրտում է կատարելագործելու իր ձայնը, բայց կատարում է զրամական օգնութեան: Այդ տեսակ օգնութիւն, — հասարակութեան հպարտ պատարեք գործ է:

Մեզ ինքուրում են հրատարակել հետեւեալը. «Հուռնա ժողովը կը տպագրվեն Կոջօրի հայոց եկեղեցու շինութեան պատմութիւնը և հայ-ժողովրդի տանտնային նուիրաբերութիւնները յօգուտ տեղական երգեցիկ խմբի և արած ծախքերը նորա պահպանութեան և վարձատրութեան համար»:

Լօնդոնից հեռագրում են մայրաքաղաքի լրագիրներին մայիսի 16-ից հետեւեալը. «Համայնքների ժողովում Ֆերդինանտ յայտնեց, որ իրերի գրութիւնը Հայաստանում այնպէս վատ չէ, ինչպէս ներկայացնում է Բրայս: Դժուար է Բերլինի դաշնագիրը ստորագրող պետութիւններին համոզել Բ. Դրանը առաջարկութիւններ անելու, իսկ Անգլիան միայնակ գործել չէ կարող: Սակայն Անգլիան ոչ մի դէպք ձեռքից բաց չի թողնի Բ. Դրան բարեկամական առաջարկութիւններ անելու»:

«Արեւելքի» մէջ կարդում ենք. «Պ. Ազամեան երէկ, մայիսի 3-ին, մեկնեցաւ յիւլի, ուր թատերական վեց ներկայացում պիտի տայ: Իրեն կընկերակցի պ. Վ. Երար, իսկ խմբին մնացեալ մասն արդէն կազմ է պատրաստ կը գտնուի իւլմիր: Եղած կարգադրութեանց համաձայն, պ. Ազամեան յառաջիկայ շաբաթ իրիկուն, 6—18 մայիս, իր ներկայացմանը շարքը պիտի սկսի «Օթէլլոյով», որուն համար հարկ եղած պատրաստութիւնները տեսած է արդէն պ. Մաղաքեան, որ երկու շաբաթ է ի վեր անդ կը գտնուի»:

Թէ ինչ վաղք ու բարձր է տիրապետում Կ. Պօլսի աղգային ժողովը ղեկավարող Էֆէնդինի մէջ, այդ պարզ երևում է նրանից, որ աղգային ժողովի վերջին նիստերից մէկում Պօլսեան Էֆէնդինի հրապարակով դուրսանելով Վանի նախկին առաջնորդ Պօղոս եպիսկոպոսին, խորին վիշտ է յայտնել նրան Վանի առաջնորդական պաշտօնից հեռացնելու առիթով: Պօղոս եպիսկոպոսի քաջագործութիւնները յայտնի են: Գտնվել մի այդպիսի մարդու, ցաւել նրա անկման վրա, և այն էլ աղգային ժողովում, կարող է միայն այն մարդը, որ ոչ խիղճ և ոչ էլ ամօթ ունի...

Բազուի «Մարդասիրական ընկերութեան» 25-ամեայ յօբեկանը շնորհաւորելու նպատակով, մայիսի 21-ին, «Մշակի խմբագրութիւնը շնորհաւորական մի հեռագիր ուղարկեց ընկերութեան խորհրդին:

Երեմի Անի, պ. Խաճակ Մէլիք-Աղամալեան

—Ղաբուլ եմ (համաձայնեմ), ղաբուլ եմ՝ աղաւթ, բայց ամմա... ըրդամի նշանները, աղաներս, մարդարեւակն մեծ գործութիւն ունին... ըրդամը յայտնում էր, որ կորուստը անգաւալի մ... բալի, աղա, աղաւթական մեծ բացատրութիւն կուղի ըրդամը... տես, Աստուած աղեղն է... էստեղ մի պտուտ կայ... վալը էն մ, որ պտուտեց... պտուտեց ախար... ինչ արդ անեմ ձեր հրամանոց, էս մարդարեւութիւնից միտքս չփոխութեան մէջ մ...

—Ինչո՞ւ, հարցրեց Միրզա-Պետրոսը: —Ժամանակ չորհեցէք, աղաներս, արդ աւան... Գանի ժամանակ մ, որ նուստտիս յայտնութիւն կայ... փառք Գեղ ողորմած թաղաւոր, բալի խնարար կայ, որ Աստուած-Որդին՝ էն՝ չըրջում մ... —Որտեղ է չըրջում:

—Եկել... Միրզա-Պետրոս... պտուտում ա հրեշտակաց հետ միասին հրեղէն արեգակի վրա... —Այդ ինչպէս իմացաք, —հարցրի:

—Ձեր հրամանոց ծառան, աղաւթ, էս բոլորից խաբարութիւն ունի, բալի, աղա, երկնային գործերից նուստտիս խաբարդար մ... Արդէն նաւարի (ձաշի) ժամանակ լինելով, մենք հարկում որ համարեցինք Գեշիշ-Բաբային թողնել իր էլ յայտնութեամբ և մեկնել:

—Գեռ լաւ է, որ Գեշիշ-Բաբան Պիթագորոսի

խնդրում է մեզ յայտնել, որ սխալ են Երևանի քաղաքացիների պաշտօնի համար իր թեկնածութեան մասին լուրերը: Ինչպէս նա անցեալ տարի արդէն հրաժարվեց քաղաքացիների պաշտօնի համար քուէարկվելուց, այնպէս էլ այժմ հրաժարվում է այդ պատիւից:

ԲԱԳՈՒԻՅ Կրկին ստացանք պ. Ալեքսանդր Արեւելիցից 17 ռուբլի Բաֆֆիի գրեթէ հրատարակութեան օգտին: Այդ փողը պ. Արեւելիցի հանդանակի է մի քանի անձանց մէջ:

Մեզ գրում են Կ. Պօլսից հետեւեալը. «Թիւրքաց հանքերի և անտառների ընդհանուր վարիչ, Պետրոս Էֆէնդի Գուլումեան, որը մի և նոյն ժամանակ Կ. Պօլսի հայ-կաթողիկոսների նորակազմ վարչական ժողովի անդամ է, այս օրերս ստացել է Մէլիքիէի առաջին աստիճանի բարձր չըքանչանք»:

ԲԱԹՈՒՄԻՅ մեզ գրում են, որ հայոց Բաթե-գործական ընկերութեան Բաթումի ճիւղի մէջ կան այժմ թէ հայ-կաթողիկոսներ և թէ մի հայ-բողոքական: Անցեալ ամսվայ ընդհանուր ժողովին մասնակից էին և երեք տիկիներ:

ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ԱՐՏԱՔԻՆ ԼՈՒՐԵՐ

—Բերլինից հեռագրում են, որ այնտեղի լրագիրները ընելով Բէլգրադում տեղի ունեցած խառնակութիւնները, այդ բոլորի մէջ միջադրում են գլխաւորապէս առաջաւորներին, որոնք առաջին էին մարտի վրա ատրճանակներ արձակուել:

—Ֆրանսիական պատգամաւորների վերջին ժողովներից մէկում, երբ խօսք եղաւ բարձրագոյն ատենանի մասին, Կասանակ տաքացած կերպով խօսելով այդ մասին, ասեց, որ բարձրագոյն ատենանի մասին արարած է արդարադատութեան համար: Ժողովը հաւանութիւն տալով բարձրագոյն ատենանի գործողութիւններին՝ վճռեց հերթական հարցերին անցնել:

—Անգլիական լուրերի ժողովը ընդունեց նաւատորմը մեծացնելու առաջարկը:

—Խաղալի մի քանի կողմերում շարունակվում են հողային խառնակութիւնները գիւղացիների չըջանում: Խառնակութիւնների տեղը զօրք է ուղարկված կառավարութեան կողմից, մի քանի տեղերում կարգը արդէն վերականգնված է: Տեղեկութիւններից երևում է, որ այդ շարժումների ղեկավարները մէջ եղել են և մի քանի խաղալի յեղափոխականներ, որոնք ապրում են արտասահմանում: Կառավարութիւնը միջոցներ է որոնում գիւղացիների հողային հարցը աւելի բարւոքելու, որպէս զի այդ տեսակ շարժումները առաջը դրանով աւանդ լինի:

—Գերմանական լրագրատուի անդամներից շատերն էլ յետ չեն մնացել Խաղալի բարեկա-

ւի և Շիրակացու անուններն էլ դիտէ, ասեց ինձ Միրզա-Պետրոսը, բայց այնպիսիները կան թաւրեղում և թաւրեղից դուրս, որ հազիւ թէ կարող ու գրել էլ գիտեն, մանաւանդ պարսիկների մէջ, երբ պարսից թաղերին ծանօթանաք, գութը զրանց համարեա ամեն փողոցում պիտի հանդիպէ:

Եւ այս խօսքերից յետոյ իր յիշատակարանում անվարժ ձեռքով գրված երկու տողը ցոյց տալով՝

—Եթէ կարող էք, ասեց, կարդացէք և իմացէք, թէ ինչ է նշանակում այս:

Կարդացի. «Գր. Վրթ. Խննդ. քո. ար. Նշին բըթան», բայց թէ ինչ է նշանակում, չը կարողացայ հասկանալ:

—Սակայն այսպէս գրողը, շարունակեց Միրզա-Պետրոսը, որ Շարայի ախորժակով երկու հաւ, քառասուն ձու միանգամից ուտող մի հայ ակնաբոյժ է, այսօր իբրև զբոս ևս մեծ հոշակ ունի թաւրիղի չըջակայ պարսից բոլոր գիւղերում:

Ահա թէ ինչպէս: Մնահաւաւ գիւղացիներից մէկը, ուրիշից խաբըլելով թէ ինչպէս, գիտում է այս ակնաբոյժին, խնդրում, աղաւթ, գիտում է այս ակնաբոյժին, սա մի փիթիկ (գիր, թուղթ) գրիւ ի հարկէ, սա հրաժարվում է, բայց վերջապէս գիւղացուց ա-

մական ցոյցեր անելուց: Բերլինից հեռագրում են, որ նրանք ի պատիւ միջնորդ Կրիստի Ժաշտուին այնտեղի հիւրանոցներից միում:

ՄՇԱԿԻ ՀԵՌԱԳԻՐՆԵՐ

ՀԻՒՍԻՍԱՑԻՆ ԳՈՐԾԱԿԱԼՈՒԹԻՒՆՆԵՐ

ԲԻԳԱ, 22 մայիսի: Այսօր տեղի ունեցաւ այն մատուռի հիմնարկութիւնը, որը կառուցվում է ի յիշատակ Նոյա Կայսերական Մեծութիւնների և Օգոստափառ որդոց փրկութեան՝ 1888 թւի հոկտեմբերի 17-ին թագաւորական գնացքի խորտակման ժամանակ:

ՎԻԷՆՆԱ, 22 մայիսի: Աստրիական կայսրը մտադիր է այցելել Բերլինը օգոստոսի սկզբին:

ԲԵԼԳԻԱ, 22 մայիսի: Հրատարակված է ուկրաինայի մասին, որ կառավարութիւնը իր ձեռքին է առնում սերբիական երկաթուղիները բանցնելու գործը: Ձեռք առած այդ միջոցի պատճառաբանութիւնը այն է, որ երկաթուղային ընկերութիւնը իր ղեկավարներով և ճանապարհները պահելու վերաբերեալ անճշտութեամբ խախտել է կառավարութեան հետ կայացրած համաձայնութիւնը:

ՊԵՏԵՐԲՈՒՐԳ, 23 մայիսի: Մեծ Իշխան Պաւլէ Ալեքսանդրովիչ իր սվիտայով Պետերբուրգից ուղևորվեց Վարշավա՝ զիմաւորելու յունաց թագաւորական զօլդին, իսկ Չերնոգորայի իշխան Նիկոլայ, Միլիցա իշխանուհու հետ միասին ուղեւորվեց Կիէվ: Կայսրանուհու իշխանին ճանապարհ էին զոյգում մեծ իշխանները և սլավոնական ընկերութիւնը՝ գեներալ-ադմիրալ Ռոյստիկովի առաջնորդութեամբ: Ընկերութեան կողմից կը կարգավի մի ոտանաւոր՝ «Ռուսաստանը Ղարադաղին» (Չերնոգորային):

ՌՈՒԿԱ-ՊԵՏԵՐ, 23-ին մայիսի: Երէկ պատգամաւորների ժողովում տեղի ունեցան խիստ յարձակունքներ Տիստայի վրա... Իրանի ասեց, որ ապագայ սերունդը Տիստային կանուանի ընտրութեան միջոցով: Երեկոյան կառավարչական կուսակցութիւնը ի պատիւ Տիստայի բանկոտ կազմեց, իբրև համակրական ցոյց:

ՆԻՒՆՅՈՐԿ, 23 մայիսի: Տեղեկութիւններին նախելով, Ջոնստոնում և չըջականներում եղած հեղեղներին զոհ են գնացել 10—12 հազար մարդ, արդէն ջրի տակից դուրս են բերված մի քանի հազար զինվոր: Ջուրը պակասում է: Կողմաւորները մի խումբ, որը բաղկացած է զլխաւորապէս լեհացիներից և ունգարացիներից, կողպուում են մնաւածներին: Այդ կողպուողները վրա գործադրվեց Լինչի օրէնքը: Փրկվածները շատ մեծ նեղութեան մէջ են՝ ապրուստի միջոցներ չունենալով:

ՊԵՏԵՐԲՈՒՐԳ, 24 մայիսի: Իրկուտսկի նահանգապետի պաշտօնակատար Կոլչակո նշանակված է Եսկուտսկի նահանգապետ:

ԲԵԼԳԻԱ, 24 մայիսի: Միտրոպոլիտ Միխայիլ և Երեմի եպիսկոպոսը, ուրիշ հոգեւորական ան-

գաւորներ հնար չէ լինում: Սա էլ վերջում հաւանքով մի թղթի կտորի վրա գրում է. «Գր. Վրթ. Խննդ. քո. ար. Նշին բըթան», որը նրա ձեռքով գրածն է: Կոյր բաղդից տալին չը լրացած գիւղացիին մի զաւակի հայր է դառնում: Ընծայ ստացած ոչխարը մէկ կողմից, ստացած հոշակը միւս կողմից, ստիպում են խեղճ Շարային իր արհեստի հետ և գրեացութիւնը միացնելու այդ ժամանակից:

—Իսկ ինչ է նշանակում այդ գր. Վրթ. Խննդ. քո. ար. Նշին բըթան:

—Այդ նշանակում է,—ասեց ծիծաղելով Միրզա-Պետրոսը, —Տուր որդի աղանոյ Գո և արա առ իս նշան բարութեան:

Սակայն չէ կարելի ուրանալ, որ Պարսկաստանի հաղաւոր խաբեաններից Գեշիշ-Բաբան որոշվում էր նրանով, որ զբաղւած էր վրա նաւում էր, որպէս գիտութեան վրա խեղճ, խաւարի մէջ զուլար կողմնակից լույս էր որոնում և դառնալով ցած էր սրտով, որ Շիրակացու գաղութներին մէջ թախանջելու համար անհրաժեշտ բանալին պակասում էր: Գեշիշ-Բաբայի պէս մարդու հասարակ գրեացի զերը չը պիտի զարմացնի ոչոք: Պարսկաստանում ամեն մի գրագէտ հեղափոխութեամբ զբաղ կարող է լինել:

Թ. Խոջամիրեան

Типографія Канцеляріи Главновач. Гражд. час. на Кавк., Лорисъ-Меликовск. вл. д. баз.